

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی نظریه زیبایی شناسی ابوحیان توحیدی و بندتوکروچه

محل انتشار:

همایش ملی جلوه های هنر ایرانی اسلامی در فرهنگ، علوم و اسناد (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نعیمه دانش - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس

حسن علی پورمند - دانشیار دانشکده هنر دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

ابوحیان توحیدی متفکر قرن چهار هجری قمری و نماینده یکی از بزرگترین جهتگیری های زیبایی شناختی آن دوران با ویژگی های عربی است. دیدگاه زیبایی شناختی توحیدی برخاسته از نظریه معرفت است که بر شناخت نفس انسانی تکیه دارد و شناخت جهان و سپس شناخت خدا را نشأت گرفته از آن میداند. پس به شکلی واضح در نظریاتش به انسان به عنوان هنرمند و مخاطب اثر هنری میپردازد. کروچه اندیشمند غربی قرن نوزده و بیست میلادی نیز یکی از مهمترین نمایندگان نظریه هنر همچون بیانگری است که بنیان نظریاتش را رمانتیک ها ریختند. مهمترین موضوع مورد بحث این اندیشمند اثر هنری است که در ذهن هنرمند چون شهودی پدیدار میگردد و ابزار هنرمند تنها تحقق خارجی آن است. بررسی تطبیقی این دو نظریه به منظور دستیابی به همانندی ها و تمایزات آنها مساله مورد توجه در مقاله پیشرو بوده است تا با مقایسه وجوه مختلف این دو دیدگاه غربی و عربی بتوان به ارتباط آنها باهم پیبرد. این پژوهش به روش توصیفی- تحلیلی به بررسی ایندو دیدگاه پرداخته است. هر دو نظریه پرداز به شهود و الهام و نقش آن در شکل گیری اثر هنری توجه داشتهاند. اختلافات دو دیدگاه را میتوان نتیجه عینیت گرایی ابوحیان و ذهنیت گرایی کروچه دانست که سبب میگردد یکی پیدایش اثر هنری را منوط به ظهور آن بداند و دیگری برای نمود بیرونی آن اهمیتی قائل نباشد. هدف هنر، دیگرتمایز نظریات دو اندیشمند است. کروچه هدفی برای هنر متصور نیست اما ابوحیان هدف هنر را اعتلای نفس و ویژگی آن را سودمندی میداند.

کلمات کلیدی:

مطالعات تطبیقی، زیبایی شناسی، ابوحیان توحیدی، بندتوکروچه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1042638>

